

ชีวิตกับกาลเวลา

TIME AND LIFE

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44981
วัน, เดือน, ปี 16 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5/12/2005

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

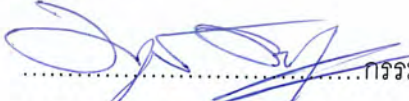
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุณ)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

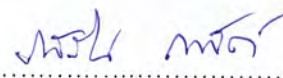
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

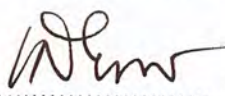
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันทร์เพ็ชร)
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

 กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
 กรรมการ
(อาจารย์กัญญา ต่ำโล่)

 กรรมการ
(อาจารย์วุฒิมิกร คงคา)
 กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)
 กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ (รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ) ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ชีวิตกับกาลเวลา
 TIME AND LIFE
 ชื่อ นายอดิพนธ์ จันทร์ธิปไตย
 สาขาวิชา จิตรกรรม
 ภาควิชา วิจิตรศิลป์
 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
 ปีการศึกษา 2544
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

ความเป็นอยู่ของสังคมในยุคปัจจุบัน ผู้คนมีการแข่งขัน แข่งขันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ที่ทำงานมากกว่าที่บ้านทำให้ชีวิตของเด็กและคนชราเริ่มเกิดปัญหาขาดความอบอุ่นจากครอบครัว สำหรับเด็กยังมีเพื่อนฝูงคอยพบปะสังสรรค์เที่ยวเล่นกันได้ แต่ที่น่าสงสารและเห็นใจที่สุดคือคนชราที่โดนทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ท่านต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว อ้างว้าง เจ็บเหงาไม่มีใครคอยดูแล ซึ่งท่านยังคงนั่งรอความรัก การดูแลจากลูกหลาน ซึ่งสังขารที่โรยราลงทำให้ร่างกายหมดเรี่ยวแรง ซึ่งชีวิตของคนขึ้นอยู่กับกาลเวลา ข้าพเจ้าจึงมีความรู้สึกที่คนชราเป็นบุคคลที่มีประสพกรรม ในการดำเนินชีวิตมายาวนาน ท่านเปรียบได้เสมือนครูที่คอยดักเตือนลูกหลานในการใช้ชีวิต ซึ่งด้วยเหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมาเพื่อต้องการให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของคนวัยชรา และเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะใบหน้าไว้รอยความเหี่ยวย่นตามสภาพความเป็นจริง และเพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงชีวิตของคนวัยชรา ตลอดจนการแก้ปัญหาในการทำงาน ซึ่งมีแนวทางการสร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดให้เห็นตามสภาพความเป็นจริง โดยวิธีการวาดภาพแบบเหมือนจริง (Realistic) ซึ่งใช้เทคนิคการเขียนแนวจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on canvas) มีผลงานทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ซึ่งในผลงานทั้ง 4 ชิ้นได้ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์จากการรู้สึกสงสัยของตัวข้าพเจ้าเองว่าทำไมคนที่เคยดูแลเลี้ยงเรามาตั้งแต่เด็กถึงโดนทอดทิ้งให้อยู่อย่างเดี๋ยวตายทั้ง ๆ ที่เป็นผู้ที่มีพระคุณเป็นอย่างยิ่งจึงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคนชราโดยผ่านทางลักษณะใบหน้าของตาและยายของข้าพเจ้า ซึ่งในผลงานชุดนี้ได้รับอิทธิพลวิธีการเขียนภาพจากศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) และได้ปรับมาใช้กับงานของข้าพเจ้า ซึ่งมีวิธีขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในขั้นต้นก่อนเริ่มจากการทำภาพร่างโดยใช้วิธีนำรูปถ่ายของตาและยายไปถ่ายเอกสารค่าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วนำมาจัดวางองค์ประกอบลงสีตามจินตนาการและแนวความคิด หลังจากนั้นถึงตัดสินใจขึ้น
ไหนเหมาะที่จะใช้ทำงานจริง ซึ่งในผลงานนั้นมีการสร้างสรรค์โดยใช้หลักของทัศนธาตุเข้ามาช่วย
มีทั้งรูปทรงลักษณะผิว พื้นที่ว่าง เส้น น้ำหนัก เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงหลักของการ
จัดองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความกลมกลืน ความสมดุลย์ เป็นสัดส่วนและมีความเป็นเด่น ซึ่ง
จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นกระบวนการทั้งหมดในการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ซึ่งการ
ทำงานทั้งหมดตั้งแต่ขั้นที่ 1 – ขั้นที่ 4 จะมีปัญหาให้ต้องแก้ไขอยู่ 1 จุด ซึ่งอยู่ตรงที่ผลงานขั้น
ที่ 1 เมื่อสร้างเสร็จแล้วไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องเทคนิควิธีการ ที่มีการสร้างพื้นผิวหยาบ ที่
ต้องการแสดงให้เห็นถึงร่องรอยความเสียหายซึ่งทำออกมาได้ไม่ดี ข้าพเจ้าจึงได้แก้ไขปัญหานั้น
ขั้นที่ 2 โดยการทำงานแบบเหมือนจริง สร้างพื้นผิวรอยเสียหายจากวิธีการระบายให้ดูหลอกลตา
ให้ได้ความรู้สึกเป็นผิวหนังของคนชรา และเป็นวิธีการที่ทำจนถึงขั้นสุดท้ายที่ทำให้ผลงานบรรลุ
เป้าหมาย ตามความประสงค์ของข้าพเจ้า ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้า
ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลในสังคมได้ตระหนักถึงคนในวัยชราที่ปัจจุบันรู้สึกว่าคุณคนในวัยนี้กำลัง
ถูกทอดทิ้งทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นคนที่เคยอุ้มชูดูแลพวกเรามาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
บุคคลใดที่ได้ชมงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าแล้วจะมีความรู้สึกคิดย้อนกลับไปดูแลพ่อแม่ปู่ย่า
ตายาย ของท่านบ้างไม่มากก็น้อยซึ่งขึ้นอยู่กับตัวท่านเองด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ เป็นอย่างยิ่ง ที่คอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติงานโครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ตลอดจนคณาจารย์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้ความคิดใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานแก่ข้าพเจ้า ด้วยดีตลอดมา และข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่คอยเป็นกำลังใจ และช่วยในเรื่องทุนการศึกษาแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา ซึ่งข้าพเจ้าขอแสดงความรัก และเคารพเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	4
แนวความคิดสร้างสรรค์	5
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	7
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	7
กระบวนการสร้างงาน	17
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
การจัดองค์ประกอบ	26
5 บทสรุป	30
เอกสารอ้างอิง	31
ผลงานศิลปะ	32
ประวัติผู้เขียน	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

กาลเวลาที่เดินผ่านไปในแต่ละวัน ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกเปลี่ยนแปลงไป ตามวัน และเวลาซึ่งมีทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดีในสังคม ผลกระทบส่วนใหญ่ก็เกิดขึ้นกับมนุษย์อีกทั้งกาลเวลา ทำให้คนมีการเปลี่ยนแปลงทางสภาพร่างกายและจิตใจอีกด้วย คนที่เคยเป็นหนุ่มเป็นสาว ก็จะมีแก่ตัวลงเรื่อย ๆ พร้อมกับมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากขึ้นทุกวันจนถึงจุดสุดท้าย ของชีวิตซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนหนีไม่พ้นต้องประสบพบเจอกับัจฉกรรมความเป็นจริงในข้อนี้ทุกคนไป

ความสำคัญของโครงการ

ความวุ่นวายของสังคมในยุคปัจจุบันทำให้ผู้คนที่ทำงานหนักจนถึงคนในวัยชราที่ยัง รอคอยความรัก ความดูแลจากลูกหลานซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่ไร้อย่างไรทำให้ร่างกายก็หมดเรี่ยวแรง ผิวหนังเกิด ริ้วรอยที่เห็นได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงชีวิตของคนวัยชราโดยเฉพาะคุณตาและ คุณยายของข้าพเจ้าเองเป็นคนที่ผ่านการใช้ชีวิตมายาวนานผ่านทั้งเรื่องผิดและถูก และผ่านร้อน ผ่านหนาวมามากมายในชีวิตก่อให้เกิดเป็นประสบการณ์แก่ตัวของท่าน ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้เข้าไป สัมผัสคลุกคลีกับคนชราอย่างใกล้ชิด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเป็นคนที่มีความจริงใจที่จะให้ แต่สิ่งที่ดีกับลูกหลาน เป็นคนใจเย็น รักความสงบ ซึ่งกาลเวลาสามารถทำให้คนในวัยชราปลง ในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต ไม่มุ่งเน้นวัตถุนิยมหรือเงินทองขอเพียงแค่อายุใกล้ชิดลูกหลานแค่นี้ชีวิตก็ มีความสุขเพียงพอมากแล้ว ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าคุณเป็นบุคคลที่ควรแก่การ เคารพนับถืออย่างยิ่ง ท่านเปรียบเสมือนครูที่คอยสอนคอยเตือนลูกหลานว่าสิ่งไหนเป็นอย่างไร เพราะท่านเคยผ่านประสบการณ์ในชีวิตมากอนแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าต้องการแสดงออกให้เห็นถึง ลักษณะความชราภาพของคนที่เกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของชีวิต ซึ่งท่านได้สะสมความรู้และ ประสบการณ์มาหลายปี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงให้เห็นสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของคนในวัยชรา ที่ไม่ควรละเลยและ ทอดทิ้งท่านจนเกิดปัญหาของสังคม
2. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะใบหน้าของคนวัยชราที่มีริ้วรอยความเหี่ยวย่น ตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อบ่งชี้ถึงเรื่องราวชีวิตคนชราที่นำมาดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานที่เกี่ยวกับคนในวัยชรา

ขอบเขตของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีขอบเขตดังนี้

1. เนื้อหา ต้องการแสดงออกให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าของคนในวัยชราที่บ่งบอกให้เห็นถึงประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตมานานหลายปี
2. แนวทางสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดสภาพความเป็นจริงของลักษณะใบหน้า โดยการเขียนแบบเหมือนจริง (Realistic)
3. กรรมวิธี ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ในแนวจิตรกรรม โดยใช้เทคนิคการเขียนสีน้ำมันบนผ้าใบ
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 190 x 160 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 160 x 240 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 165 x 215 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ปัจจุบันสังคมที่แปรเปลี่ยนความวุ่นวายมีมากขึ้น ทุกคนต่างแสวงหาผลประโยชน์เข้าตัวเองให้มากที่สุด จนบางทีลืมนึกถึงคนที่คอยโอบอุ้มดูแลเรามาตลอด ทั้งให้ท่านอยู่คนเดียวโดยไม่คิดที่จะตอบแทนพระคุณของท่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าหดหู่ใจเป็นอย่างมากของสังคมในปัจจุบัน เรื่องเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าลูกหลานแบ่งเวลาหันมาดูแลและเอาใจใส่ท่านบ้าง เพราะคนในวัยชรา มีความต้องการอยู่อย่างเดียวคือ การได้อยู่ใกล้ชิดกับลูกหลานให้ท่านได้นั่งพูดคุยสั่งสอน แค่นี้ท่านก็มีความสุขมากพอแล้ว สำหรับบั้นปลายของชีวิต

ที่มาที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ เกิดจากรู้สึกสงสัยของข้าพเจ้าเองที่ได้สังเกตเห็นในสังคมในยุคปัจจุบันละเลยหน้าที่ที่สำคัญไปคือการดูแลพ่อแม่ตอนท่านอยู่ในวัยชราภาพ เพราะเดี๋ยวนี้ตามศูนย์เลี้ยงดูคนแก่ไร้ที่พึ่งจากญาติพี่น้องมีคนแก่อยู่กันเต็มไปหมดจนล้นไม่พอที่จะอยู่กันแล้ว ข้าพเจ้าจึงไม่รู้ว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เมื่อข้าพเจ้าย้อนมองไปดูที่คนใกล้ตัวของข้าพเจ้าเองคือตากับยายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าคนแก่เป็นสวนเกินของสังคมตรงไหน กลับตรงกันข้ามท่านเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีเป็นคนที่ปลงแล้ว ซึ่งก็แตกต่างกัน เมื่อข้าพเจ้าได้อยู่กับท่านจับมือที่มึนนิ่มเพราะความหย่อนยานของเนื้อหนัง รู้สึกว่ามือของท่านเย็นและเวลาท่านพูดท่านยิ้มแต่ละทีที่ยังทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นใจเป็นอย่างยิ่ง และข้าพเจ้าสังเกตเวลาคุณตาคุยกับคุณยายพูดอะไรกับลูกหลานก็ให้ความรู้ตลอด เพราะท่านได้ผ่านประสบการณ์ในชีวิตมาเยอะแถมท่านเป็นคนที่มีจิตใจดีมีความอบอุ่น รักลูกหลานซึ่งข้าพเจ้าก็คิดว่าคนแก่คนอื่น ๆ ก็เป็นแบบนี้เช่นกัน และเมื่อข้าพเจ้ามองดูลักษณะใบหน้าของท่านข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกถึงความไม่จริงยังยืนของร่างกาย ท่านเปรียบเสมือนไม้ใกล้ฝั่งที่กำลังจะทิ้งพวกเราไป ลักษณะร่าเริงบนใบหน้าที่มีร่องลึกชัดเจนผิวหนังที่หย่อนยาน จุดต่างจุดดำบนใบหน้า ที่เกิดขึ้นย่อมไม่มีใครหนีพ้น สิ่งเหล่านี้มาพร้อมกับกาลเวลาและประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าร่องรอยความเหี่ยวยานของคนชราสามารถมองไปให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตได้ว่าคนเราเป็นคนที่มีผ่านร้อนผ่านหนาวในชีวิตมาเยอะ ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตมีมากกว่าคนวัยอื่น จึงทำให้ท่านเป็นคนสุขุมรอบคอบ มองโลกในแง่ดี และปลงแล้วทุกอย่างในชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นด้วยเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นความสำคัญของคนวัยชราเป็นอย่างยิ่ง จึงหยิบยกเอาคุณตากับคุณยายของข้าพเจ้ามาเป็นสื่อในการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ โดยใช้ลักษณะใบหน้าที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตของคนในวัยชราที่สามารถบ่งบอกได้ถึงประสบการณ์ที่สะสมมายาวนานในการดำเนินชีวิตของท่าน และกาลเวลาที่มาเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายให้แก่งเลี้ยว ๆ จนไม่มีแรงเสียดทานและเลอะเลือน ผิวหนังหย่อนยาน เพราะสังขารเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยง ซึ่งเป็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์

อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้าได้แสดงออกมาโดยได้รับอิทธิพล วิธีการเขียนภาพจากศิลปะแนว Realistic ซึ่งศิลปะในแนวนี้นั้นเน้นการเขียนภาพเหมือนจริง ซึ่งมี "ความเชื่อ และปรัชญาในการเขียนตามแนวคิดที่เรียกลิสต์มีพอสรูปได้ดังนี้

1. ความงามอยู่ในวัตถุ ศิลปินจะต้องพยายามบันทึกความสวยงามตามตาเห็นนั้นให้ละเอียดตามความสามารถ

2. ศิลปะสอนกันไม่ได้ เพราะศิลปะเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่จะมีความสามารถต่างกัน ขอบเขตของความสามารถนั้นขึ้นอยู่กับความชัดเจนตามตาเห็นของวัตถุ

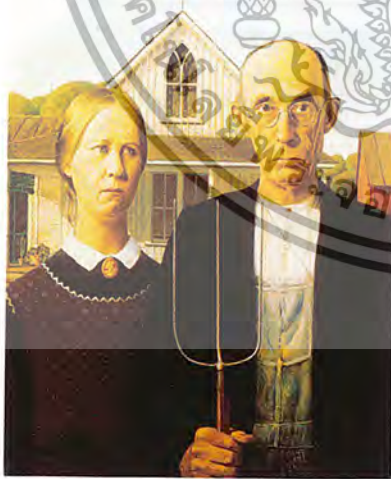
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศิลปะคือการเลียนแบบตามตาเห็น ศิลปินทุกยุคทุกสมัยควรบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นความจริง แต่ละสมัยของตนไว้ไม่ใช่ขยายโบราณนิยมหรือศาสนา

4. ควรคิดคำนึงถึงศิลปะ ศิลปินควรเผชิญกับความจริงขณะนั้นและสร้างสรรค์ผลงานโดยความคิดคำนึงประกอบความเป็นจริง

5. ความสวยงาม คล้ายกับความจริงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย การแสดงออกทางความงามจะเป็นอัตราส่วนโดยตรงกับอำนาจของการรับรู้ทางการเห็น ซึ่งเป็นความสามารถของศิลปินโดยเฉพาะ"¹

และในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลความงามทางศิลปะที่ศิลปินได้ถ่ายทอดออกมาโดยใช้รูปทรงคนที่เน้นเอกลักษณ์ใบหน้าเป็นหลักมาเป็นสื่อกลางในการสร้างสรรค์ผลงานอีกด้วย และศิลปินที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมากก็คือ Grant Wood กับผลงานที่ชื่อ American Gothic ผลงานชิ้นนี้เป็นชิ้นที่โด่งดังมากในประวัติศาสตร์ศิลป์ ได้มีศิลปินอีกหลายคนที่น่าสนใจมีมาล้อเลียนสร้างเป็นผลงานของตัวเอง และศิลปินอีกคนก็คือ Keith Bell ซึ่งเขานิยมเขียนใบหน้าของตัวเอง (Portrait) อยู่ช่วงหนึ่งในชีวิตของการทำงาน ซึ่งเกิดจากความประทับใจส่วนตัวของศิลปินเอง และต่อมาได้เริ่มเขียนใบหน้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์พิเศษ โดยเริ่มจากบุคคลใกล้ ๆ ตัว เช่น สมาชิกในครอบครัวและบุคคลรอบข้างในสังคมทั่วไป ที่เห็นถึงเอกลักษณ์ที่พิเศษบนใบหน้าของบุคคลนั้น ๆ

Grant Wood, American Gothic, 1930.
Oil on board. h 73.4 x w 62.4 cm.

Keith Bell, Self-Portrait, 1936
Oil on canvas h 61.6 x w 45.7 cm.

¹ อภิ สุทธิพันธุ์, ศิลปนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ไบเดียนสตรี, 2535), หน้า 170. โยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Keith Bell, Portrait of J.I.
Behrend, 1956
Oil on canvas h 49.5 x w 29.4 cm.

Keith Bell, Portrait of Hilda
Carline, 1949
Oil on canvas h 46 x w 36.5 cm.

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวชีวิตของคนในวัยชราที่ใช้ชีวิตมานานเป็นเวลาหลายปี ก่อให้เกิดประสบการณ์ และความรู้ความชำนาญในการดำเนินชีวิต ซึ่งท่านเปรียบเสมือนไม้ใกล้ฝั่งที่กำลังจะลาโลกนี้ไป ถ้าหากวันนี้ลูกหลานยังไม่ได้ดูแลพ่อก็อาจจะสายเกินไปก็ได้สำหรับท่าน ดังนั้นข้าพเจ้าได้นำเอาลักษณะใบหน้าของคุณตากับคุณยายของข้าพเจ้ามาแสดงออกให้เห็นถึงร่องรอยความเหนื่อยหน่าย สิวหน้ที่หย่อนยาน ชีวิตไร้เรี่ยวแรง ของสภาพร่างกายที่ไม่จีจ้งยั่งยืน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสิ่งขารเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยง กาลเวลาสามารถเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งได้ และไม่มีใครหนีพ้นสังขารมรณขันธ์ไปได้สักคนเดียว

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้จัดหาข้อมูลขึ้นมาก่อนโดยถ่ายรูปของ
คุณตากับคุณยายของข้าพเจ้าในหลายมุมมอง จากนั้นคิดหาวิธีจัดวางรูปทรงโดยการจินตนาการ
มโนภาพแล้วจึงถ่ายทอดเป็นรูปแบบภาพร่างลงบนกระดาษในรูปแบบจิตรกรรม ซึ่งภาพร่างโดย
รวมส่วนใหญ่ทำขึ้นโดยวิธีการนำเอารูปถ่ายไปหน้าของตาและยายถ่ายเอกสารขาดแล้วนำมา
ตัดจัดวางองค์ประกอบในงานภาพร่างตามจินตนาการและแนวความคิดของแต่ละชุด จากนั้นใช้
สีน้ำลงสีแบบบาง ๆ ตามรูปทรงที่ต้องการ แต่ในผลงานชุดแรกภาพร่างจะแตกต่างกับชุดอื่น ๆ
โดยมีการสร้างพื้นผิวร่องรอยขึ้นมาก่อน แล้วร่างภาพระบายสีตามแนวความคิดและจินตนาการ
การสร้างสรรค์ในผลงานชุดนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้เป็นภาพร่างชุดแรกมีทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ซึ่งข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวขรุขระขึ้นแรกขึ้นมาก่อนแล้วเน้นวิธีการเขียนคนแบบตัดเส้นสีดำ รูปทรงคนถูกตัดทอนเหลือแต่ส่วนสำคัญซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าภาพร่างชุดนี้ต้องการเน้นพื้นผิวที่หยาบกร้าน ร่องรอยต่าง ๆ บนใบหน้าด้วยเทคนิคที่สร้างขึ้นเพื่อให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าและรูปร่างหน้าตาไปตามวัยและเวลา การใช้สีจะใช้สีคลุมโทนจะไม่ใช้สีสดจัดทุกภาพจะดูกลมกลืนกันหมด เพื่อต้องการให้เส้นที่ตัดลงไปดูเด่นชัดกว่าสีทั้งหมด

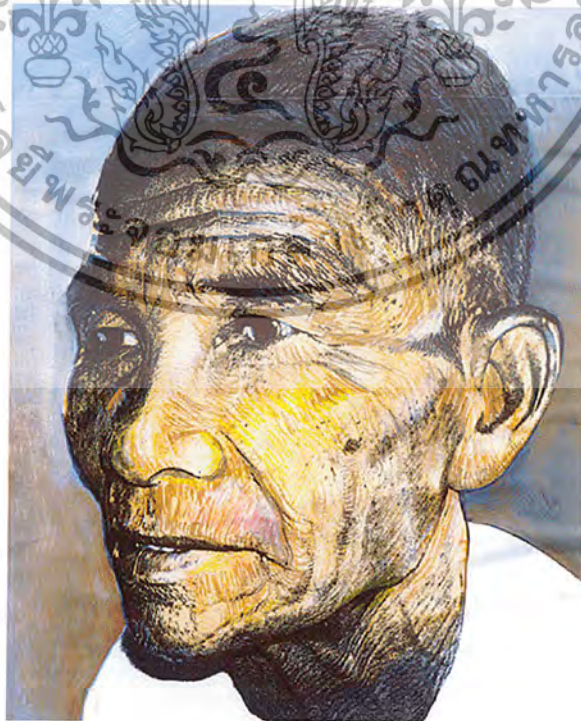
ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำไปสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 1 คือภาพร่างขึ้นที่ 4 เพราะเป็นภาพร่างที่ดูสมบูรณ์และการจัดจังหวะโครงสร้าง การวางองค์ประกอบดูน่าสนใจกว่าชิ้นอื่น ซึ่งสำหรับภาพร่างชิ้นนี้พื้นผิวและร่องรอยชุดขีดที่สร้างขึ้นดูน่าสนใจ เส้นสีดำที่เขียนเป็นหน้าคนชราดูไม่แข็งจนเกินไป ขนาดของรูปทรงมีเล็ก กลาง และใหญ่อยู่ด้วยกัน ภาพร่างชิ้นนี้เลยเป็นภาพร่างที่ได้นำไปสร้างเป็นผลงานจริงในชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ซึ่งภาพร่างชุดนี้จะแตกต่างกับชุดแรกโดยสิ้นเชิง คือ การเขียนภาพจะเน้นความเหมือนจริงให้มากที่สุด ซึ่งภาพร่างชุดนี้เป็นจุดหักเหแนวทางการทำงานให้ไปสู่การเขียนภาพแบบเหมือนจริง (Realistic Painting) อย่างสมบูรณ์แบบเพื่อเน้นลักษณะใบหน้าให้เห็นได้ชัดขึ้น ซึ่งภาพร่างทั้งหมดนี้เป็นรูปตากับยายของข้าพเจ้าเอง 2 ชิ้นแรก

เป็นรูปหน้าใหญ่หน้าเดียว เพื่อเน้นความชัดเจนของริ้วรอยและลักษณะผิวหนังบนใบหน้าที่มีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเหี่ยวเฉา ส่วน 2 ซีนหลัง จะจัดองค์ประกอบแบบวางคู่กันทั้งตาและยายเพื่อให้เห็นถึงการที่อยู่คู่กันมาจนแก่เฒ่า ซึ่งจัดวางองค์ประกอบแบบภาพร่าง จากภาพร่างทั้งหมดในชุดนี้โดยรวม จะเน้นให้เห็นถึงริ้วรอยบนใบหน้า ท่าทางการแสดงออก แววตาของคนชราอย่างชัดเจนว่าเป็นคนที่ผ่านประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตมาก

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำไปสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 2 คือภาพร่างชิ้นที่ 3 เพราะภาพร่างชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบแบบสมัยใหม่ที่สุด และใบหน้าที่แสดงให้เห็นเป็นด้านหน้าทั้ง 2 คน จึงสามารถมองเห็นรายละเอียดร่องรอยความเหี่ยวเฉา ผิวหนังที่หย่อนยานได้อย่างชัดเจน การจัดแสงเงาของภาพแสงจะเข้าตรงกลางภาพ ด้านข้างทั้งสองข้างจะเป็นส่วนเงาซึ่งทำให้ภาพมีมิติและน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มีทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ซึ่งมีความแตกต่างกับชุดที่ 2 ตรงที่ชุดนี้เริ่มมีการตัดเอาใบหน้ามาประกอบกัน 2 ชิ้นแรกอาจจะยังดูธรรมดา แต่ก็เป็นการซ่อนใบหน้าให้เกิดมิติ ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 4 ก็กับการแบ่งจังหวะเป็นช่อง ๆ แต่ละช่องลงสีแตกต่างกัน เพื่อต้องการให้เห็นท่าทางการแสดงออกหลายรูปแบบ แต่ภาพร่างทั้งหมดรวม ๆ ก็มุ่งเน้นไปที่การแสดงของใบหน้าเป็นหลัก ซึ่งให้เห็นถึงวิธียอความเหี่ยวย่นบนใบหน้า แหวงตา และท่าทางการแสดงออกที่ดูแล้วสุขุม รอบคอบ

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำไปสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 3 คือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 เพราะการแบ่งจังหวะเป็นช่องดูมีความน่าสนใจขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง สีของใบหน้าที่มีความแตกต่างกันทำให้ดูไม่ธรรมดา เหมือนมีอารมณ์ความรู้สึกอยู่ในตัวผลงานอีกด้วย ซึ่งภาพร่างชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะวิธียอความเหี่ยวย่นบนใบหน้าได้อย่างชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มีทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ซึ่งมีการพัฒนามาจากรูปแบบชิ้นที่ 3 โดยการแบ่งเป็นช่อง ๆ แต่ในภาพร่างชุดนี้จะเป็นหน้าเดียวกันแล้วนำมาตัดแยกกระดาษห่างออก หรือจับย้ายขึ้นบนลงล่างเพื่อให้ภาพดูเป็นรูปเดียวกัน ความแตกต่างของสีที่ระบายลงไปจะมีความแตกต่างกันของแต่ละใบหน้า เพื่อให้ใบหน้าแต่ละคนมีความเด่นที่แตกต่างกัน ซึ่งทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นให้เห็นถึงวิธรรายละเอียดบนใบหน้าให้ชัดเจนมากที่สุด ในส่วนภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 จะมีความน่าสนใจตรงที่การจัดวางช่องที่สูงต่ำไม่เท่ากันเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในงานชุดนี้ ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 4 จะเพิ่มความน่าสนใจเข้าไปโดยการใส่ใบหน้าเล็ก ๆ เข้าไปเพื่อที่จะไม่ให้รูปทรงดูเท่ากันไปหมด

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำไปสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 4 คือภาพร่างชิ้นที่ 4 เพราะใบหน้าแต่ละส่วนที่ตัดมาประกอบกันเห็นรายละเอียดมากกว่าภาพร่างชิ้นอื่น การใช้สีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในการระบายลงแต่ละหน้าทำให้งานมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น อีกทั้งภาพร่างชิ้นนี้ยังมีลักษณะใบหน้าที่แตกต่างกัน มีทั้งรูปหน้าใหญ่ กลาง และเล็ก มาประกอบกันทำให้ผลงานเด่นขึ้น ทั้งนี้ผลงานชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงวิธรรายด้านหน้า ด้านข้าง และเส้นผม ซอกคอ หู ได้อย่างครบถ้วน ลักษณะใบหน้าที่แสดงออกมาสังเกตจากเงาตาแล้วรู้สึกได้ว่าท่านเป็นคนซื่อสัตย์ และเป็นคนที่มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิต

กระบวนการสร้างงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้ามีขั้นตอนในการสร้างสรรค์ดังนี้

1. สร้างพื้นผิวลงบนพื้นเฟรมโดยการเอาถุงพลาสติกปิดมิดชิดสำหรับเปียให้ทั่วทั้งเฟรม
2. ขยายงานจากภาพร่างลงบนเฟรมที่มีการสร้างพื้นผิวไว้แล้ว โดยใช้เครื่องฉาย SLIDE OVERHEAD PROJECTER เพื่อให้ขนาดสัดส่วนถูกต้องตามภาพร่าง
3. ลงสีตามภาพร่างโดยการใช้สีน้ำมันระบายไปตามรูปทรงจนทั่วทั้งภาพ แล้วคัดนำหน้าส่วนที่เป็นจุดเด่นของงานให้ดูชัดเจนขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 2, 3 และ 4 ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์แบบวิธีเดียวกันโดยการเขียนสีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

1. รองพื้นเฟรมด้วยสีขาวผสมน้ำกาว 2 ครั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้ผ้าดูดสีน้ำมันที่ระบายลงไป ทิ้งให้แห้งสนิทขัดด้วยกระดาษทรายละเอียดเพื่อให้เฟรมเรียบยิ่งขึ้น
2. ขยายงานจากภาพร่างโดยใช้เครื่อง SLIDE OVERHEAD PROJECTER เพื่อให้ได้

สัดส่วนที่ถูกต้องตามภาพร่าง ซึ่งรูปทรงส่วนใหญ่เป็นรูปทรงคันทันที่เน้นแต่ใบหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3. เมื่อได้แบบร่างลงบนเฟรมแล้ว ก็จะระบายสีน้ำมันลงไปตามภาพร่างซึ่งการระบายครั้งแรกจะระบายสีแบบบาง สีผสมน้ำมัน LINSEED ปริมาณมากเพื่อเป็นการรองพื้นก่อน จากนั้นจึงให้สีหมาด ๆ

4. เมื่อสีเริ่มหมาด ๆ ก็จะเป็นขั้นตอนของการเขียนเก็บรายละเอียดแบบรวม ๆ ซึ่งยังไม่ต้องเน้นให้มากนักทำให้เสร็จทั่วทั้งภาพไปก่อน

5. ขั้นตอนของการเก็บรายละเอียดแบบสมบูรณ์ ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องเขียนให้เห็นวิवरอยอย่างชัดเจน มีการเน้นน้ำหนักอ่อนเข้มอย่างถูกต้องและแม่นยำซึ่งต้องสร้างสรรค์ให้ผลงานดูสมบูรณ์ที่สุด

6. เมื่องานเสร็จสมบูรณ์ดีแล้วเราต้องพิจารณาดูอีกที่ว่าผลงานมีข้อบกพร่องตรงไหนหรือเปล่า เพื่อจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุง และจดจำนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าของ คนวัยชราที่มีระยะเวลาในการดำเนินชีวิตที่ยาวนานได้สร้างสมประสบการณ์ไว้มากมาย และในวัยนี้เป็นช่วงเวลาที่บั้นปลายของชีวิต ซึ่งข้าพเจ้าได้พยายามสร้างสรรค์เรื่องราวให้สอดคล้องกับแนวความคิดโดยหลักของทัศนธาตุต่าง ๆ เข้ามาใช้ในงาน ซึ่งประกอบด้วยรูปทรง สี ลักษณะผิว ที่ว่าง และเส้น แสดงออกมาให้เห็นเด่นชัดมากที่สุด ตามแนวทางการสร้างสรรค์

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำเอาหลักของทัศนธาตุ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และจากมโนภาพที่ได้จากความจริงของข้าพเจ้าเองมาใช้ในกระบวนการคิด และสร้างสรรค์ผลงานเป็นสื่อกลางเพื่อที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจถึงแนวความคิดได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะทัศนธาตุต่าง ๆ เปรียบเสมือนเครื่องมือทางสร้างสรรค์ผลงานให้มีคุณค่าทางความงาม เหมาะกับแนวความคิดที่ให้มีผลกระทบต่อสภาพจิตใจและอารมณ์ ซึ่งในผลงานชุดนี้ประกอบด้วยธาตุดังนี้

ผลงานจริงชิ้นที่ 1

รูปทรง (Forms)

รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงในลักษณะหน้าของคุณยายซึ่งเป็นรูปทรงใบหน้าแบนแบน ๆ วางอยู่ทั่วทั้งภาพมีรูปหน้าใหญ่อยู่ตรงกลางเพื่อสร้างจุดเด่นของภาพรอบข้างเป็นหน้าเล็ก ๆ อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม ซึ่งช่องสี่เหลี่ยมนี้เปรียบเสมือนกรอบของชีวิตคนชราที่ในแต่ละวันอยู่แต่ในห้องสี่เหลี่ยมหรืออยู่แต่ที่บ้าน ชีวิตเริ่มอยู่กับที่ไม่ค่อยมีการเดินทางลักษณะรูปทรงใบหน้าเป็นการแทนค่าให้เห็นถึงกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงสภาพร่างกาย ซึ่งไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงได้

สี (Colour)

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีแบบโครงสร้างเดียวคือโครงสร้างน้ำตาลแกมเขียวเพื่อแสดงให้เห็นถึงสีที่บ่งบอกถึงความเก่าแก่อายุมากมีการตัดเส้นด้วยสีดำ ตามรูปทรงของใบหน้าและแทรกสีฟ้าเข้าไปตรงส่วนที่เป็นเสื้อ สีส่วนใหญ่จะใช้สีแบบบาง ๆ ระบายลงซึ่งในผลงานจะออกมาดูแบน ๆ เรียบ ๆ ไม่มีการไล่สีน้ำหนกและแสงเงาซึ่งจะแตกต่างกับสภาพความเป็นจริงในลักษณะของคน

ลักษณะผิว (Textures)

มีการสร้างพื้นผิวที่ขรุขระด้วยเทคนิคการใช้ครีมเคมีโป๊วโป๊บลงทั้งภาพ เพื่อต้องการสร้างพื้นผิวที่สามารถบ่งบอกได้ถึงลักษณะผิวหนึ่งของคนในวัยชรา ที่มีร่องรอยความเหี่ยวย่นหย่อนยานของผิวหนึ่ง เป็นเรื่องของสังขารที่คู่กับชีวิตมนุษย์บางส่วนก็มีชุดขีดให้เกิดร่องรอย แต่เป็นส่วนย่อยเล็ก ๆ ซึ่งในผลงานโดยรวมแล้วถือว่ามีพื้นผิวแบบเดียวที่สร้างขึ้นทั่วทั้งภาพ ที่ให้ต่างจากสภาพความเป็นจริงของธรรมชาติ

เส้น (Line)

เส้นส่วนใหญ่เกิดจากการสร้างรูปทรงของใบหน้าและช่องสี่เหลี่ยมที่เป็นเส้นรอบนอก เนื่องจากในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพออกมาดูแบน ๆ เรียบ ๆ เส้นก็เลยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างผลงานให้เด่นในผลงานชิ้นนี้ การใช้สีดำในการลากเส้นก็เป็นการเพิ่มให้รูปทรงเรื่องราวดูชัดขึ้น เพื่อสะท้อนให้ตรงกับแนวความคิด และจินตนาการสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

น้ำหนัก (Value)

การใช้น้ำหนักของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้รูปทรงของใบหน้าจะมีน้ำหนักแบน แต่มีระยะหน้าหลังของรูปทรงสี่เหลี่ยมซึ่งจุดเด่นของภาพที่อยู่ตรงกลางจะใช้สีสว่าง ส่วนในระยะกลางก็ใช้สีเข้มกว่า และระยะหลังจะเป็นส่วนที่เข้มที่สุด การแบ่งระยะเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในความสำคัญของภาพที่มีน้ำหนักใกล้ กลาง ไกล เพื่อส่งผลให้จุดเด่นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ผลงานจริงชิ้นที่ 2

รูปทรง (Forms)

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำเอารูปทรงของคุณตาและคุณยายมาวางคู่กัน ซึ่งจะเน้นแค่รูปทรงของใบหน้าเป็นสำคัญ รูปของคุณตาอยู่ด้านหน้า ส่วนคุณยายจะอยู่ด้านหลัง ซึ่งจะมีการพัฒนาจากขั้นแรกที่มีลักษณะความเป็นจริงไม่ตัดทอนรูปทรง แสดงออกโดยการเลียนแบบธรรมชาติความเป็นจริงให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อต้องการสร้างสรรค์ผลงานให้ตรงกับแนวความคิด

สี (Colour)

สีที่ใช้โดยส่วนรวมจะใช้สีตามสภาพความเป็นจริงของลักษณะผิวสีของตาและยาย คือ น้ำตาลแกมเขียว ซึ่งเป็นสีผิวที่ทำให้เกิดน้ำหนักบนใบหน้า ส่วนในระยะพื้นหลังจะใช้สีเขียวแกมฟ้า เพื่อผลักระยะให้ดูไกลออกไป โดยสร้างมิติการใช้สีแบบดวงตาโดยใช้วิธีการระบายสีแบบเดียวกับในรูปถ่ายที่จะเห็นส่วนด้านหน้าชัด ด้านหลังเบลอ เมื่อสีที่ใช้มีความคมชัดที่ใบหน้าก็จะทำให้เห็นร่องรอยรายละเอียดบนใบหน้าได้อย่างชัดเจน

ลักษณะผิว (Textures)

ในผลงานชิ้นนี้ลักษณะผิวจะมีความแตกต่างกับผลงานชิ้นแรกเพราะชิ้นแรกจะมีผิวที่หยาบขรุขระ จากผิวที่สร้างขึ้นก่อนแต่ในชิ้นที่สองนี้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่โดยใช้เฟรมผิวเรียบ แต่มีการสร้างพื้นผิวร่องรอยความหยาบขึ้นจากการระบายสีสร้างสรรค์ลงไป ตามสภาพความเป็นจริงตามธรรมชาติ เพื่อมุ่งเน้นให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าของคนในวัยชรา

ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างที่แสดงให้เห็นในผลงานชิ้นนี้อยู่ที่พื้นหลังของภาพ ซึ่งเป็นส่วนที่สร้างขึ้นเพราะให้ผลกรูปร่างใบหน้าของตาข่ายย่นให้ดูเด่นชัดขึ้น ในส่วนที่ว่างจะแสดงให้เห็นถึงความไกลออกไปโดยใช้การระบายสีหลอกลตา ซึ่งพื้นที่ว่างเมื่อรวมอยู่กับรูปร่างแล้ว ผลงานจะดูออกมาคล้ายกับเทคนิคของการถ่ายภาพ มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ของภาพทั้งหมด

เส้น (Line)

เส้นที่เห็นส่วนใหญ่เป็นเส้นที่เกิดจากร่องรอยความหยาบของใบหน้าตามสภาพความเป็นจริงของคนในวัยชรา ในที่นี้เส้นบอกได้ถึงลักษณะของคนที่มีประสบการณ์ในชีวิตมานานหลายปี ซึ่งมีทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดีในชีวิต ลักษณะใบหน้าคนชราส่วนใหญ่เห็นเส้นแห่งความชราได้ชัดมาก และในผลงานชิ้นนี้จะมีความแตกต่างกับผลงานชิ้นแรกโดยสิ้นเชิง เพราะชิ้นแรกจะเป็นลักษณะเส้นรอบนอก แต่ผลงานชิ้นนี้เป็นลักษณะของเส้นแบบรายละเอียดหยาบ

น้ำหนัก (Value)

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นโดยยึดหลักตามแบบสภาพความเป็นจริงตามหลักของธรรมชาติ น้ำหนักที่เกิดขึ้นในผลงานก็เป็นน้ำหนักตามสภาพความเป็นจริงเช่นกัน คือใบหน้าของตาข่ายย่นมีน้ำหนักที่ถูกต้องดูแล้วมีปริมาตร ลักษณะของแสงเงา ความชัดเจน ที่กระทบใบหน้าทำให้ใบหน้าเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น ซึ่งน้ำหนักชิ้นนี้จะมีความแตกต่างกับชิ้นแรกเป็นอย่างมาก เพราะชิ้นแรกสร้างน้ำหนักแบบแบน ทำให้ชิ้นนี้มีการพัฒนาขึ้นอีกขั้นหนึ่ง

ผลงานจริงชิ้นที่ 3

รูปทรง (Forms)

ในผลงานชิ้นนี้มีรูปทรงของตาและยายของข้าพเจ้าอยู่รวมกัน โดยใบหน้าของยายอยู่ด้านซ้าย และตา ส่วนใบหน้าของตาอยู่ตรงกลาง ซึ่งการจัดวางองค์ประกอบจะดูแตกต่างกับชิ้นที่สอง เพราะชิ้นนี้มีการนำรูปทรงเข้ามาประกอบกันเป็นช่อง ๆ ซึ่งมีทั้งหมด 3 ช่องที่มีขนาดไม่เท่ากัน โดยใบหน้าที่ยังคงเป็นรูปทรงความเหมือนจริง ซึ่งจากลักษณะของใบหน้าดูแล้วมีความเด่นมากเพราะมีขนาดใหญ่

สี (Colour)

สีที่ใช้ในผลงานชิ้นนี้มีความพิเศษกว่าชิ้นที่ 2 เพราะได้มีการสร้างสรรคระบายสีเป็นขาวดำในใบหน้าของตา ส่วนใบหน้าที่ยายยังคงใช้สีที่เหมือนจริง แต่มีน้ำหนักที่ต่างกัน ซึ่งสีขาวดำแสดงให้เห็นถึงความแก่ชราที่มากกว่ายายที่กำลังจะทิ้งยายให้อยู่คนเดียวในโลก ส่วนในใบหน้าของยายสีที่ระบายลงไปยังคงดูเหมือนจริง แต่ให้ความรู้สึกถึงอารมณ์ที่กำลังเศร้า เหงา ที่แสดงออกมาให้เห็นในผลงานชิ้นนี้

ลักษณะผิว (Textures)

ผิวที่สร้างขึ้นในงานเป็นผิวที่เกิดจากการระบายสีให้เกิดร่องรอยความเหี่ยวย่นของใบหน้าที่มีสภาพตามความเป็นจริง ซึ่งร่องรอยเหล่านี้เป็นลักษณะที่แสดงออกให้เห็นได้ชัดกับคนในวัยชรา ซึ่งจะมีร่องรอยต่าง ๆ ที่คล้ายกับผลงานชิ้นที่ 2 ในส่วนพื้นหลังจะมีลักษณะผิวเรียบแต่มีมิติดูลึกเข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างในผลงานชิ้นนี้จะมีอยู่น้อยกว่าชั้นที่ 2 ซึ่งยังคงเป็นพื้นหลังของรูปทรง เพื่อให้รูปทรงใบหน้ามีความชัดเจนขึ้น ซึ่งการสร้างพื้นที่ว่างในชั้นนี้มีความแตกต่างกันในช่องแต่ละช่อง โดยค่าน้ำหนักของสี แต่ยังคงใช้วิธีเดียวกับผลงานชั้นที่ 2 คือใช้เทคนิคเดียวกับรูปถ่าย

เส้น (Line)

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นถึงร่องรอยต่าง ๆ บนใบหน้า ซึ่งส่วนใหญ่อีกคือเส้น ซึ่งเส้นเหล่านี้ถือเป็นรายละเอียดของใบหน้าที่สามารถแสดงให้เห็นถึงชีวิตกับการเวลาได้อย่างชัดเจน ลักษณะของเส้นจะมีความแตกต่างกัน เส้นที่ดูชัดที่สุดอยู่บริเวณแก้มกับปาก และหน้าผาก ซึ่งยังคงมีความคล้ายคลึงกับชั้นที่ 2 อยู่เหมือนกัน

น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักในผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงค่าน้ำหนักที่ต่างกันระหว่างช่อง ขาว ดำ กับช่องสี ในส่วนของใบหน้าของตาที่ใช้สีขาวดำ เป็นน้ำหนักที่เข้มจัดให้อยู่ตรงกลางของภาพ โดยด้านข้างมีน้ำหนักที่อ่อนกว่า และในส่วนของน้ำหนักงานใบหน้าแสดงให้เห็นถึงปริมาณความเหมือนจริงของสภาพความชราของคนที่แสดงออกมาให้เห็น

ผลงานจริงชั้นที่ 4

รูปทรง (Forms)

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของคุณยายเพียงท่านเดียว ซึ่งลักษณะของมุมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีทั้งด้านข้าง ด้านเพล และด้านตรง เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าในหลายมุมมองที่กำลังจ้องมองในสายตาแห่งความเหงา ซึ่งจะมีการจัดวางรูปทรงที่ต่างกับชิ้นที่ 3 เพราะไม่มีรูปทรงของตาเข้ามาจึงมีรูปทรงใบหน้าของยายเพิ่มขึ้น

สี (Colour)

การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ได้ใช้สีชาวดำเข้ามาใช้ด้วยเช่นเดียวกับชิ้นที่ 3 ซึ่งมีสีที่แสดงให้เห็นถึงความเหมือนจริงเน้นให้เห็นถึงร่องรอยความเหนื่อยในแบบสภาพความเป็นจริง ในส่วนสีชาวดำแสดงให้เห็นถึงลักษณะอารมณ์ความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งบ่งบอกได้ถึงความเหงา ความเศร้า ความโดดเดี่ยว ของคนในวัยชราซึ่งหวังรอลูกหลานมาคอยดูแล

ลักษณะผิว (Textures)

ในผลงานชิ้นนี้มีลักษณะผิวที่เหมือนกับชิ้นที่ 2 กับ 3 คือ ผิวที่เกิดจากร่องรอยแห่งความเป็นจริงตามแบบธรรมชาติ ที่เห็นได้ชัดเจนบนลักษณะของใบหน้า ซึ่งสามารถบ่งบอกได้ถึงชีวิตกับกาลเวลาที่ทำให้สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะมองเห็นถึงริ้วรอยผิวหนังที่หย่อนยานตามสภาพของความเป็นจริงในสังขารของชีวิตที่ไม่มีใครหนีพ้น

ที่ว่าง (Space)

ในผลงานการสร้างสรรค์ชุดนี้ที่ว่างจะมีน้อยกว่าชิ้นที่ 2 และ 3 เพราะมีรูปทรงที่ใหญ่และเต็มพื้นที่มากขึ้นซึ่งที่ว่างในแต่ละส่วน จะใช้สีเขียวที่มีความเข้มที่แตกต่างกัน ซึ่งสร้างให้เกิดมิติลึกลงไป อีกส่วนหนึ่งและความสำคัญของที่ว่างคือทำให้ผลงานดูสมบูรณ์ขึ้น เพราะถือได้ว่าเป็นพื้นหลังของรูปที่อยู่ในช่วงหลังและสุดท้ายของภาพ อีกทั้งช่วยคัดระยะน้ำหนักให้หน้าดูชัดเจนยิ่งขึ้น

เส้น (Line)

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มีลักษณะการใช้เส้นที่อยู่ในรายละเอียดบนใบหน้า ที่ประกอบด้วยร่องรอยความเหี่ยวย่น เส้นของรูปทรงโครงสร้าง เส้นที่เกิดจากการแบ่งช่องในแต่ละช่อง ซึ่งเส้นที่สร้างขึ้นเหล่านี้ทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น ในแต่ละใบหน้าของคุณยายที่แสดงออกมามีร่องรอยความชัดเจนที่แตกต่างกันไปตามความชัดเจนของใบหน้า

น้ำหนัก (Value)

ในผลงานที่สร้างสรรค์ออกมาแสดงให้เห็นถึงค่าน้ำหนักความเป็นมิติในรูปแบบสภาพความเป็นจริง ความถูกต้องของแสงและเงา ตามแบบธรรมชาติ แสงที่กระทบกับใบหน้า ทำให้เห็นถึงร่องรอยรายละเอียดได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณะอีกแบบหนึ่งของคนในวัยชรา ซึ่งค่าน้ำหนักของใบหน้าขาวดำจะอ่อนกว่าค่าน้ำหนักของใบหน้าที่ใช้สีเหมือนจริง

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบในผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าชุดนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าของคนวัยชราที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังขารและสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สะสมมาอย่างชัดเจน ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานที่ดีจำเป็นต้องมีการคิดและจัดองค์ประกอบให้เกิดความกลมกลืน ความสมดุลย์ ในผลงานตามแนวความคิดและวิธีการที่จะแสดงออกมาให้เห็นและรู้สึกได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงที่แสดงออกมาให้เห็นทั้งหมดหมายเลข 1, 2 และ 3 มีขนาดสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันทำให้ภาพดูมีความกลมกลืน และนอกจากนี้สีของพื้นหลังแต่ละช่องเป็นสีที่อยู่ในโครงสีเดียวกันทำให้ภาพอยู่ร่วมกันได้ ในรูปแบบของลักษณะใบหน้าที่แสดงให้เห็นถึงร่องรอยความเหี่ยวย่นต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการในการระบายสีในแต่ละช่องจะเป็นรอยที่พู่กันแบบเดียวกันหมด ซึ่งในผลงานชิ้นนี้สามารถบ่งบอกถึงแนวทางการสร้างสรรค์ และวิธีการจัดวางองค์ประกอบอย่างชัดเจน

2. ความสมดุลย์ (Balance)

ความสมดุลย์ในการจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้อยู่ที่รูปทรงหมายเลข 1 และ 3 ที่หันหน้าเข้ามาที่รูปทรงตรงกลางคือหมายเลข 2 ทำให้มุมมองของภาพไม่หลุดออกไปนอกกรอบ อีกทั้งการแบ่งเป็นช่องของแต่ละรูปทรงมีขนาดที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ภาพอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวกสบาย ซึ่งในการจัดองค์ประกอบชิ้นนี้มีลักษณะใบหน้าที่ใหญ่กินพื้นที่เกือบทั้งภาพ ทำให้ภาพมีการจัดสัดส่วนและจังหวะโดยไมยาคนก อีกทั้งมีรูปทรงแค่ 3 รูปเท่านั้น

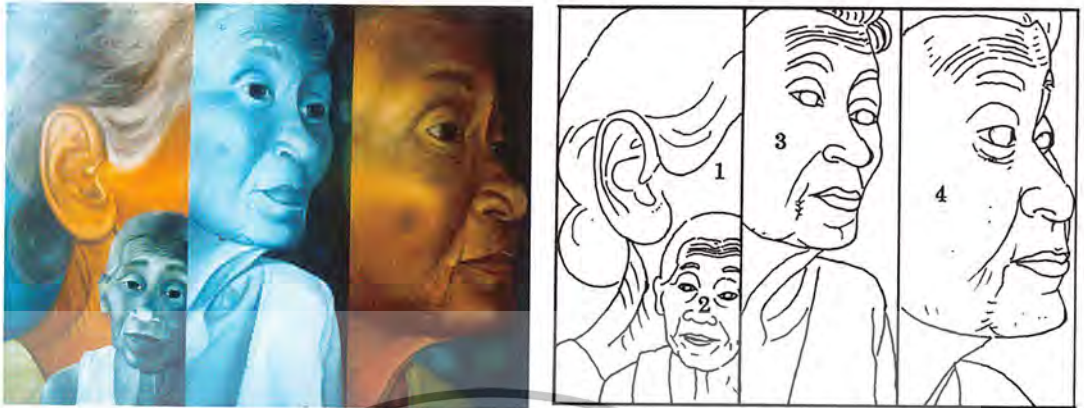
3. สัดส่วน (Proportion)

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้แยกออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งในแต่ละส่วนจะมีใบหน้าที่ใกล้เคียงกัน แตกต่างที่การระบายสีของแต่ละส่วน ซึ่งการแบ่งออกเป็นช่องเพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกของแต่ละมุมมองที่มีการจัดวางและสร้างสรรค์ขึ้นให้สอดคล้องกับแนวความคิดและจินตนาการการสร้างสรรค์แห่งความเป็นจริง โดยมีการจัดองค์ประกอบใช้ลักษณะใบหน้าของคนชรามาแสดงให้เห็น

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นนี้มีการแสดงให้เห็นถึงลักษณะใบหน้าในมุมมอง 3 แบบ ซึ่งในส่วนที่ 2 เป็นใบหน้าของคุณตาอยู่ตรงกลางภาพ ถือว่าเป็นจุดเด่นของงานมีการใช้สีขาวดำเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว และสงบของคนในวัยชรา และในส่วนที่ 1 กับ 3 เป็นใบหน้าของยายถือเป็นจุดรอง ใช้สีแบบเหมือนจริงแต่ค่าน้ำหนักต่างกัน เพื่อให้เห็นถึงความจริงบนใบหน้าให้มากที่สุด ซึ่งผลงานได้สร้างสรรค์ให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความรู้สึก และสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

การสร้างความกลมกลืนของผลงานขึ้นอยู่กับที่การต่อเนื่องกันของรูปทรงที่ 1 กับรูปทรงที่ 4 ซึ่งมีรูปทรงที่ 3 มาคั่นอยู่ตรงกลาง สายตาและใบหน้าของรูปทรงที่ 3 และ 4 มองออกไปข้างนอก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีรูปทรงที่ 2 ที่มองแบบด้านตรงเพื่อดีงสายตาของผู้ดูให้อยู่ในผลงาน ในส่วนของพื้นหลังแต่ละช่องมีการใช้สีเขียวที่เหมือนกันเพื่อให้เกิดความกลมกลืน อีกทั้งการใช้ลักษณะของรูปทรงที่เหมือนกัน คือคุณยายทำให้ผลงานดูไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งแสดงออกมาในสภาพตามความเป็นจริง

2. ความสมดุลย์ (Balance)

การจัดวางรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก มาประกอบรวมกันในแต่ละช่อง และรูปทรงที่ต่อเนื่องกันในรูปทรงที่ 1 และ 4 โดยในจัดเอารูปทรงที่ 1 และ 2 รวมอยู่ในช่องเดียวกันเพื่อให้ย่อขนาดของรูปทรงที่ 1 ให้มีพื้นที่น้อยลง และเป็นการลดขนาดไปในตัว ทำให้องค์ประกอบในชิ้นนี้ดูมีการพัฒนามากกว่าชิ้นอื่น ๆ อีกทั้งยังสามารถแสดงออกได้ถึงลักษณะความสมดุลย์ในการจัดวางผลงานในการสร้างสรรค์ศิลปะชิ้นนี้

3. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนการจัดจ้งหะในแต่ละช่องที่ถูกแบ่งอย่างชัดเจนให้ช่องซ้ายและขวาขนาดเท่ากัน และช่องกลางจะถูกบีบให้เล็กลง ซึ่งในแต่ละส่วนจะมีรูปทรงของใบหน้าของคุณยายแต่แสดงออกคนละมุมมอง ขนาดของใบหน้าที่มีทั้งใหญ่ กลาง เล็ก ทำให้ผลงานมีองค์ประกอบที่ดีขึ้น ซึ่งใบหน้าทั้งหมดจะแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการความเหี่ยวเอนของคนชรา และสภาพความเป็นจริง ในรูปแบบตามธรรมชาติซึ่งในแต่ละส่วนแสดงให้เห็นความชราภาพอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ขนาดที่ใหญ่ของใบหน้าในรูปทรงที่ 4 ทำให้ดูเป็นจุดเด่นขึ้นมาคู่กับรูปทรงที่ 3 เพราะรูปทรงที่ 3 จะเด่นในเรื่องการใช้สีซึ่งจะใช้สีชาวดำ เพื่อแสดงถึงความเงียบเหงาโดดเดี่ยวของคนในวัยชรา ซึ่งบ่งบอกถึงเรื่องกาลเวลาที่สามารทำให้ร่างกายของคนเราเปลี่ยนแปลงไป ในรูปทรงที่ 2 ถือเป็นจุดรองของภาพเพราะมีขนาดเล็ก แต่ก็ช่วยให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งในผลงานการสร้างสรรค์ได้ถือว่าออกมาตรงกับแนวความคิดและจินตนาการ รูปแบบการสร้างสรรคที่สะท้อนถึงอารมณ์และความรู้สึก

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่สภาพสังคมในยุคปัจจุบันที่กำลังเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุ ส่งผลให้คนในสังคมส่วนใหญ่ออกทำงานนอกบ้าน ตั้งแต่เช้าจนมืดค่ำ ซึ่งเป็นแบบนี้อยู่ทุกวัน จนบางที่ทำให้ลืมคิดถึงความรู้สึกที่รบกวนอยู่ที่บ้าน ลืมแม้กระทั่งคนที่เคยเลี้ยงดูเรามา ตั้งแต่เด็กถึงให้คนชราในบ้านอยู่อย่างเงิบเหงา โดดเดี่ยวเพราะกาลเวลาที่เดินไปเรื่อย ๆ ทำให้ร่างกายของท่านแก่ลงทุกที ซึ่งสักวันหนึ่งเราก็ต้องอยู่ในสภาพเดียวกับท่าน

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นในหัวข้อโครงการที่ชื่อ "ชีวิตกับกาลเวลา" เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของคนในวัยชรา ที่ปัจจุบันกำลังเกิดปัญหาขึ้นกับชีวิตของพวกเขา ที่ลูกหลานไม่ได้ดูแล ทอดทิ้งให้อยู่อย่างเดียวดาย ซึ่งนับวันท่านก็แก่ลงทุกที ใบหน้าก็เกิดริ้วรอย ความเหี่ยวแห้งผืนหนังหยาบยาน ซึ่งเป็นไปตามสภาพของสังขารที่มักจะมาพร้อมกับกาลเวลา และประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของท่านในการใช้ชีวิตมายาวนานหลายปี

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ ที่ได้ปฏิบัติต่อเนื่องมาทั้งหมด 4 ชิ้นด้วยกัน ทำให้ข้าพเจ้าได้นำเอาทัศนธาตุต่าง ๆ มาใช้ในผลงานและสะสมประสบการณ์วิธีการสร้างสรรค์ผลงานแบบเหมือนจริงที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ และนอกจากนี้ทำให้ข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้ถึงวิธีขั้นตอนการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขณะสร้างสรรค์ผลงานอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาฝีมือและแนวความคิดของตัวเองต่อไปในชีวิตข้างหน้า

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ข้าพเจ้าจะมีปัญหาในการทำงานในช่วงขึ้นแรกกับชิ้นที่ 2, 3 และ 4 ที่ไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่งในชิ้นแรกข้าพเจ้าจะทำงานโดยการสร้างพื้นผิวและเขียนรูปเน้นเส้น ไม่เก็บรายละเอียด ซึ่งเมื่อสร้างสรรค์ออกมาสำเร็จแล้วมีความรู้สึกที่พื้นผิวไม่สามารถแสดงถึงร่องรอยความเหี่ยวแห้งได้ จนต้องเปลี่ยนแนววิธีการเขียนเป็นแบบเหมือนจริง (Realistic) ในผลงานชิ้นที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งจะให้ความรู้สึกถึงความจริงมากกว่า

จากความผิดพลาดในการสร้างเทคนิคพื้นผิวทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานควรผ่านความคิดที่แน่นอนชัดเจน และต้องทดลองทำดูก่อนว่าเกิดผลอย่างไร เทคนิคและวิธีการแบบไหนที่มีความรู้สึกตรงกับงานที่เราต้องการสร้างสรรค์มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

อารี สุทธิพันธุ์, ศิลปนิยม, (กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2535), หน้า 170.

Phaidon, The Art Book, (London, Phaidon Press Limited, 1994), P.496.

Phaidon, Stanley Spencer, (London, Phaidon Press Limited, 1992), P. 336, 344, 357.

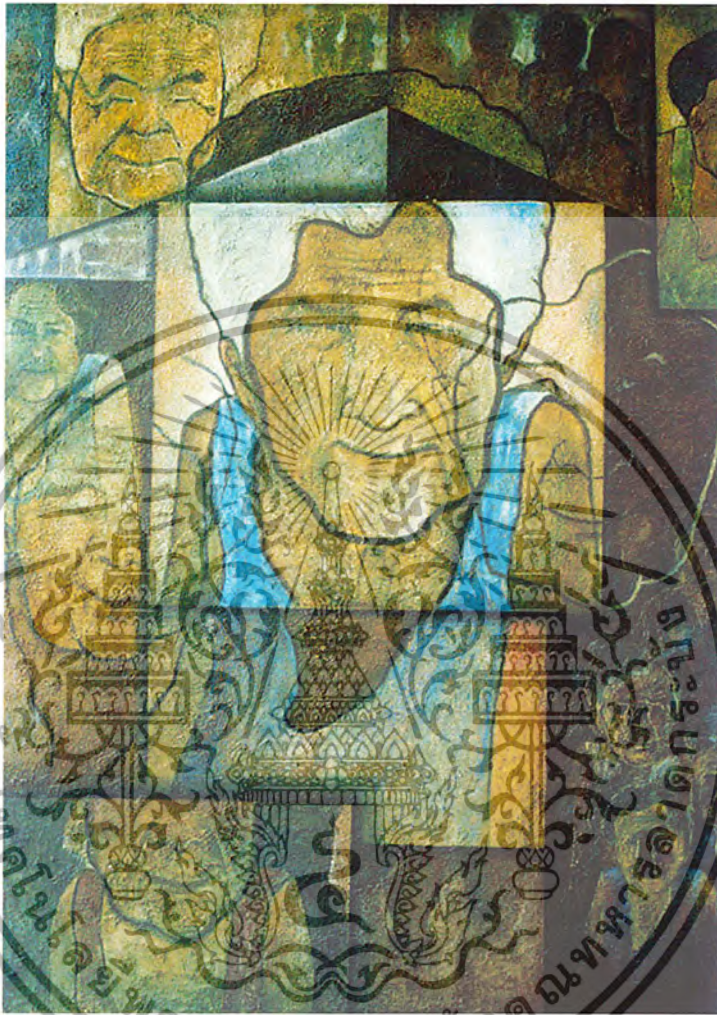
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชีวิตกับกาลเวลา 1, 2545

สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 190 x 160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชีวิตกับกาลเวลา 2, 2545

สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 240 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

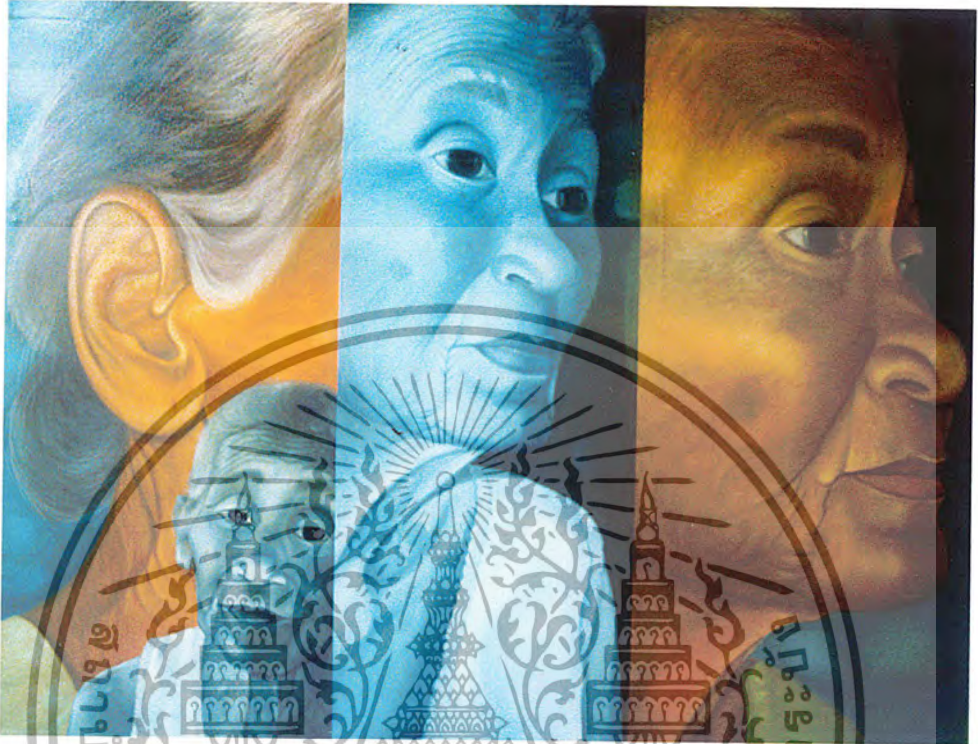
ชีวิตกับกาลเวลา 3, 2545

สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชีวิตกับกาลเวลา 4, 2545
สีน้ำมันบนผ้าโบ
ขนาด 165 x 215 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

อดิฉันต์ จันท์ธิบัติ

เกิด 24 กรกฎาคม 2522 นครศรีธรรมราช

การศึกษา - โรงเรียนสิชลประชาสรรค์

- วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช

- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชา วิจิตรศิลป์

ที่อยู่

83 หมู่ 2 ต.ทุ่งไเส อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช 80120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้